

Երևան, 17 Յուլիս, 2023

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասկութիւն պբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 37

ԳԱՐԵՐՈՒՆ ՈՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

Յեռու մնայ չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,
եւ յախփեան պիտի ապրիս.
որովհեք Տէրը կը սիրէ իրաւունքը,
եւ երբեք չի լրեր իրեն հաւափարիմ մարդիկը,
այլ՝ կը պահպանէ զանոնք յախփեան.
մինչդեռ ամբարիշփներու զաւակները
Տիրոջ ներկայութենէն պիտի վփարուին:
Արդարները պիտի ժառանգեն երկիրը,
եւ առյաւէփ անոր վրայ պիտի բնակին:
Արդարին բերնէն իմասկութիւն կը բոլիի,
անոր լեզուն կը խօսի ինչ որ արդարացի է:
Սրբին մէջ ունի իր Ասպու ծոյն Օրէնքը,
ուսպի բնաւ ուղիղ ճամբէն չի շեղիր:
Ամբարիշփը ծածուկ կերպով կը հետեւի
արդարին ամէն մէկ քայլափոխին,
եւ զայն սպաննելու առիթ կը փնտոէ:
Սակայն Տէրը ամբարիշփին ծեռքը պիտի չթողու զայն,
եւ թոյլ պիտի չփայ որ արդարը դափապարփուի,
երբոր դափի քաշեն զայն:
Տիրոջ վսպահէ, անոր կամքին հնազանդէ,
եւ անիկա քեզ պիտի բարձրացնէ՝
քեզի ժառանգութիւն դալով երկիրը.
եւ պիտի փեսնես ամբարիշփները հոնկէ վփարուած:
Ճանցայ ամբարիշփ մարդ մը, բռնաւոր մը,
վեր խոյացած՝ խորարմափ դալար մայրիի մը պէս.
Ժամանակ մը եփք հոնկէ անցայ, եւ արդէն չկար.
Փնտոցի զայն, եւ հեղքն իսկ չզփայ:
Ուշադրութեամբ դիմէ արդարը, փես ուղիղ մարդը,
որովհեք այնպիսին վախճանը՝
խաղաղութիւն պիտի ըլլայ.
բայց յանցաւոր մարդիկը միասնաբար պիտի զնշուին.
ամբարիշփներուն վախճանը՝
Տիրոջ ներկայութենէն արդարսում պիտի ըլլայ:
Արդարներու փրկութիւնը Տիրոջնէ կու զայ.
նեղութեան ժամանակ՝ ինքն է անոնց պաշտպանը:
Տէրը կ'օգնէ անոնց եւ կ'ազարէ.
զանոնք կ'ազարէ ամբարիշփներէն,
եւ կը փրկէ, որովհեք անոնք իրեն կ'ապահինին:

ՉԱՐԵՐՈՒՆ ԵՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒՆ ՎԱԽճԱՆԸ (Շար.)

Շարունակենք Սաղմոս 37:27-40 հմբ: Կը շարունակէ եւ այս անգամ թելադրութիւնը կու տայ, որ փոխանակ սիրով նեղելու, փոխանակ անօրէն մարդոց նախանձելու, ընդհակառակը՝ հեռու մնա չարիքն, եւ անոր փոխարէն բարիք ըրէ, որպէսզի յաւրեան ապրիս: Այլապէս նախանձը մարդս կառաջնորդէ չարիքի, ինչպէս որ եր պարագան Կայէնին, երբ նախանձ արթենցաւ եղրօրը հանդէպ, որիշ բան չմրածեց եթէ ոչ չարիք եւ ապաննել իր եղրայրը: Մանաւանդ երբ Ասպրուած իրաւունքը սիրող Ասպրուած է, կը նշանակէ Ասպրուած նաև պիտի պաշրպանէ իրաւունքը: Որովհետեւ յաճախ այնպիսի դրամադրութիւն կունենանք որ ով պիտի պաշրպանէ արդարին իրաւունքը, Ասպրուած ինք է արդարին իրաւունքը պածշրպանողը: Առաել եւս Ասպրուած երբեք պիտի զքտ իրեն հաւաքարիմ մարդիկը, ու պիտի պահպանէ մինչեւ յաւրեան: Իրեն հաւաքարիմ մարդիկը նաև այն մարդիկն են որոնք չարիքեն հեռու կը մնան եւ բարիք կը լրնեն: Մինչ ամբարիշփներու զաւակները Տիրոջ ներկայութենէն պիտի վրարուին: Ինչո՞ւ զաւակները: Եթէ ծնողները իրենք ամբարիշփ են, զաւակներուն յանցանքը ինչ է: Այսպես խօսքը կը վերաբերի, այն մասին, որ երբ ամբարիշփը չի վերադառնար իր վխալ ընթացքին, առաւել եւս իր զաւակներն ալ նոյն ուղղութեան կը հերեւին, այլպէս եթէ զաւակները դարձի կու գան կամ եկած են, ապա անոնք կչնան վայելել Ասպրուոյ պաշրպանութիւնը: Դարձեավ յիշեցում, «Արդարները պիտի ժառանգեն երկիրը»:

Արդարը նաև այն մարդն է, որուն բերնէն իմասպութիւն կը բղիսի, եւ անոր լեզուն կը խօսի ինչ որ արդարացի է, որովհետեւ այդ բերնէն դուրս եկած իմասպութիւնը ասպրուածայինն է, եւ ուսպի այդ իմասպութեամբ ալ խօսուածը արդարացի է: Եթ որովհետեւ բերանը պրիխն աւելցուքն է որ դուրս կու տայ, ինչպէս պիտի ըստ Քրիստոսի, ուրեմն անոր սրբին մէջ ալ կայ Ասպրուոյ Օրէնքը, Անոր պապուիրանները, որ զիշեր ցերեկ անոնց վրայով կը մրածէ, եւ ուսպի ճամբէն չի շեղիր: Որովհետեւ այդ խօսքերը լոյս են եւ ճրագ քայլերուն եւ շահիներուն: Դարձեավ կը ներկայացնէ յէտ ինչպէս ամբարիշփը ծածուկ կը հերեւի արդարին զայն սպաննելու միքումով, բայց ասպրուած կը վսրահեցնէ, որ թոյլ պիտի չբայ որ արդարը դարպապարուի երբ դարփի քաշեն:

Յիշեցումի գնով դարձեավ կըսէ, «Տիրոջ վսրահէ, Անոր կամքին հնագանդէմ, եւ Անիկա քեզ պիտի բարձրացնէ՝ ժառանգութիւն բալով երկիրը», բայց ամբարիշփը հոնկէ պիտի վրարուի: Կը նմանցնէ ամբարիշփ մայրի ծառին պէս խոյացած, հպարփ, բայց յաջորդ անցնելուն հոն չէ այլեւս, հեպքն ալ զկայ: Եթ կը հրաւիրէ որ ուշադրութեամբ նայինք երկուրին՝ ամբարիշփին եւ արդար մարդուն: Որովհետեւ յաճախ բաներու կը նայինք, բայց ոչ ուշադրութեամբ, այսինքն՝ խորափախանց, ոչ հարեւանցի: Եթ ապա պիտի գեսնենք որ արդարին վախճանը խաղաղութիւն է, մինչ յանցաւոր ու ամբարիշփ մարդոց վախճանը՝ Ասպրուոյ ներկայութենէն արդարաւում: Արդարներուն վիրկութիւնը Տիրոջմէն է որ կու գայ, նոյնիսկ նեղութեան ժամանակ Տէրն է անոնց պաշրպանը: Այսինքն՝ նեղութիւն ալ ըլլայ, Ասպրուած խոսքացեր է որ պաշրպանէ, մանաւանդ երբ արդարներն ալ իրենց վսրահութիւնը Անոր վրայ դրեր են:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՉ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, առու աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի զիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նամապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երրեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա' քո արարածոց եւ ինձ քազմամեղիս: